روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران • صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان
نشانی: میدان فاطمی، خیابان بهرام مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴ و ۸۸۹۳۶۲۷۰ • نمابر: ۸۸۹۲۵۴۶۷ • تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹
تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸ • توزیع: شرکت‌پیام‌رسان سبز تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴ • چاپ: صمیم تلفن: ۴۴۵۳۳۷۲۵
www.sharghdaily.ir
دوشنبه ۷ آذر ۱۴۰۱ • ۲ جمادی‌الاول ۱۴۴۴ • ۲۸ نوامبر ۲۰۲۲ • سال بیستم • شماره ۴۴۳۲ • ۱۲ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۱:۵۳ • اذان مغرب ۱۷:۱۱
اذان صبح فردا ۵:۲۵ • طلوع آفتاب ۶:۵۴

روزنامه شرق

• این روزها مازوت متهم اصلی آلودگی هوای اراک است؛ چراکه هر ساله با شروع فصل سرما مازوت‌سوزی نیروگاه اراک آغاز شده و باعث آلودگی شدید شهر می‌شود.
عکس: بهنام یوسفی/مهر

دیالوگ روز

باد ما را خواهد برد - عباس کیارستمی - ۱۳۷۸

بهزاد (بهزاد دورانی): فکر می‌کنم فرهاد هم بیستون رو تنهایی کَنده. فرهاد رو می‌شناسی؟
یوسف گورکن: بله! همشهریمانه! پنج‌فرسخی اینجاست!
بهزاد: آها! باریکلا!... ولی بیستون رو فرهاد نکنده. یوسف گورکن: می‌دانم!
بهزاد: کی کَنده؟ یوسف گورکن: عشقش کَنده... عشق شیرین. بهزاد: باریکلا! اهل دلم که هستی! یوسف گورکن: آدم که بی‌دل نمی‌شه آقا.

زنان

تجاوزهایی که گزارش نمی‌شود

این روزها در گوشه‌وکنار جهان و هم‌زمان با روزهای ریشه‌کنی خشونت علیه زنان، در گوشه‌وکنار جهان تظاهرات‌هایی برگزار می‌شود.

سازمانی محلی که با تظاهراتی در مقابل پارلمان لبنان، خواستار تشدید مجازات برای جرائم خشونت جنسی شده بودند، گزارش داد که از هر شش زن از ۱۰ زن لبنانی که به آنان تجاوز جنسی می‌شود، به دلایل حیثیتی از گزارش تجاوز خودداری می‌کنند.

به گزارش الخلیج‌الجدید، «غیدا عنانی» از سازمان لبنانی «ابعاد» که هرساله پویش‌هایی علیه خشونت به زنان راه می‌اندازد، گفت: «متأسفانه جرائم جنسی در لبنان همچنان به مسئله «حیثیت و آبروریزی» مرتبط است».

وی در بیانیه‌ای بر لزوم نگاه به این جرائم «خارج از بافت کلیشه‌ای اجتماعی و برخورد قاطعانه با عاملان آنها تأکید کرد».

این سازمان گزارش داد که طبق بررسی‌ای که انجام داده است، «بیش از ۷۰ درصد از زنان در این بررسی معتقدند که جامعه، تجاوز به زنان را در درجه اول تجاوز به حیثیت خانواده می‌داند».

همچنین آناتولی گزارش کرده است که ده‌ها زن لبنانی به ابتکار انجمن مدافع حقوق زنان مقابل ساختمان مجلس این کشور در بیروت تظاهرات کردند. در همین تظاهرات زنان لبنانی خواستار تشدید مجازات تجاوز و خشونت علیه زنان شدند. آنها تی‌شرت‌هایی با نوشته‌های «مجازات به تناسب جرم»، «من آزاد هستم، نه مال تو» و «تجاوز جرم است» را از طناب آویزان کرده بودند. زنان لبنانی با شعار «نه شرم نه مجازات» به کافی‌نبودن مجازات تجاوز و خشونت علیه زنان واکنش نشان داده و مطالبات خود از نمایندگان پارلمان دراین‌باره را اعلام کردند.

همچنین در ترکیه با اینکه امکان برگزاری تظاهرات در استانبول فراهم نشد و از سوی دولت لغو شد اما امینه اردوغان، همسر رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه در حساب توییتری خود تاکید کرد که هیچ توجیهی برای خشونت علیه زنان پذیرفتنی نیست. او با بیان اینکه دولت با راه‌حل‌های جدید و گوناگون به مبارزه خود با خشونت علیه زنان ادامه می‌دهد، گفت: «این موضوع خط قرمز ماست».

وی در پیام خود افزوده است: «خشونت از قلب‌های خالی از وجدان و مهربانی زاده می‌شود. وظیفه انسانی ما این است که به خشونت «پایان» بگوییم. مصمم به مبارزه با خشونت علیه زنان هستیم».

همچنین در آستانه روز جهانی منع خشونت علیه زنان که با کمپین «دنیا را نارنجی کن» همراه است، کمیسیون اروپا بیانیه‌ای منتشر کرد. در این بیانیه به نکاتی تکراری که هنوز و طی سال‌ها حل‌نشده باقی مانده، اشاره شده است و از آن عجیب‌تر اینکه این اتفاقات برای تمام کشورهای جهان وجود دارد.

«خشونت علیه زنان در هر کشوری اتفاق می‌افتد. حقایق تکان‌دهنده‌ای در این زمینه وجود دارد؛ در اتحادیه اروپا و در سراسر جهان، یک زن از هر سه زن خشونت فیزیکی یا جنسی را تجربه کرده است. از هر پنج دختر امروز یک نفر قربانی آزار جنسی کودکان است. خشونت‌آنلاین درحال افزایش است، به‌طوری‌که از هر دو زن جوان، یک زن خشونت سایبری مبتنی بر جنسیت را تجربه می‌کند. اتحادیه اروپا تمام اشکال خشونت علیه زنان و دختران را محکوم می‌کند. در قرن بیست‌ویکم این رفتار غیرقابل قبول است که زنان و دختران همچنان مورد آزار، تجاوز، مثله‌کردن یا ازدواج اجباری باشند.

در مارس سال جاری، کمیسیون اروپا قوانین جدید اتحادیه اروپا را برای مبارزه با خشونت علیه زنان، از جمله خشونت آنلاین، پیشنهاد کرد. این کمیسیون همچنین شماره تلفن مشترک ۱۱۶ ۰۱۶ را در اتحادیه اروپا برای قربانیان خشونت علیه زنان اعلام می‌کند.

در این بیانیه که شبیه بیانیه‌ای است که در روز جهانی کودک منتشر شده بود، این بار نیز جایگاه ویژه‌ای برای مردم آیب ددیه اوکراینی در نظر گرفته شده و آمده است که امسال به خشونت علیه زنان در مناطق درگیری توجه ویژه‌ای شده است. در اوکراین، نیروهای مسلح روسیه مرتکب اعمال خشونت جنسی می‌شوند و میلیون‌ها زن و کودکی که از تجاوز روسیه به اتحادیه اروپا و کشورهای همسایه گریخته‌اند، نیاز به حمایت مناسب دارند. در افغانستان، طالبان تمام مکانیسم‌هایی را که در ۲۰ سال گذشته برای محافظت از زنان و دختران در برابر سوءاستفاده، خشونت و ازدواج‌های اجباری ایجاد شده بود، از بین برده‌اند. زنان همچنین در بحران‌های بشردوستانه از میانمار تا شمال اتیوپی و جمهوری دموکراتیک کنگو با خشونت روبه‌رو هستند.

در این بیانیه همچنین اشاره شده است که اتحادیه اروپا به دنبال پایان‌دادن به خشونت علیه زنان در داخل و خارج از اتحادیه اروپاست و اتحادیه اروپا در کنار زنان و دختران، قربانیان و بازماندگان خشونت می‌ایستد.

در این بیانیه اطلاع داده شده است که ۱۵ کشور عضو متعهد به حمایت‌های مالی شده‌اند و قوانین جدید برای پایان‌دادن به خشونت مبتنی بر جنسیت علیه زنان، از جمله آزار و اذیت کاری به دلایل جنسی، پیشنهاد و پیگیری شود. همچنین قرار است برخی تصمیمات گذشته پیگیری و برایشان بودجه‌های خاص در نظر گرفته شود، ازجمله در ۸ مارس ۲۰۲۲، کمیسیون اروپا پیشنهادی را برای دستورالعملی برای مبارزه با خشونت علیه زنان و خشونت خانگی تصویب کرد. هدف از این پیشنهاد تضمین جرم‌انگاری اشکال خشونت علیه زنان در سراسر اتحادیه اروپا بود، مانند تجاوز جنسی، ختنه زنان و خشونت سایبری مبتنی بر جنسیت، از جمله تعقیب سایبری و انتشار و به‌اشتراک‌گذاری بدون رضایت تصاویر محرمانه. همچنین در ۱۱ می۲۰۲۲، کمیسیون اروپا مقرراتی درباره پیشگیری و مبارزه با سوءاستفاده جنسی از کودکان تصویب کرد. اکثر قربانیان قاچاق ثبت‌شده در اتحادیه اروپا زنان و دختران هستند. قرار شد چارچوب حقوقی و سیاستی اتحادیه اروپا در دستورالعمل ضد قاچاق که تعیین شده به‌شدت اجرائی شود.

اتحادیه اروپا در سطح بین‌المللی، برنامه اقدام برای برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان در روابط خارجی ۲۰۲۰-۲۰۲۵ را پیگیری کرده است و در این بیانیه تأکید کرده که به تلاش‌های خود برای مهار خشونت جنسی و جنسیتی در سراسر جهان، از جمله در درگیری‌ها و موارد اضطراری ادامه خواهد داد.

«چ.ا.د.ز.و.س.ک» و خشونت

بابک زمانی
نورولوژیست

«چادزوسک» مخفف سیستمی مدرن برای تخمین احتمال سکته مغزی در آینده یک بیمار است. هرکدام از این حروف نشانه یک فاکتور خطر هستند. براساس وجود هریک از فاکتورها بیمار نمره می‌گیرد. دیابت، فشار خون، سابقه بیماری قلبی، سن بالای شصت‌وپنج، هرکدام یک نمره و سابقه سکته مغزی، سن بالای ۷۵ و جنس مؤنث هرکدام دو نمره می‌گیرند. برای مثال خانم ۶۰ساله‌ای که بدون فاکتور خطر دیگری سکته مغزی کرده است، نمره چهار و آقای ۸۰ساله با فشار خون و قند و سکته مغزی نمره شش می‌گیرد. تفاوت نمره چهار و نمره شش در خطر سکته مغزی در هر سال است که برای نمره چهار برای هر سال چهار درصد و برای نمره شش، ۹ درصد است؛ یعنی موضوع این است که اگر نمره خطر چهار شد، بدون درمان در هرسال چهار درصد خطر سکته مغزی وجود دارد که ممکن است کشنده هم نباشد و درمان مناسب هم هیچ‌گاه خطر سکته مغزی را صفر نمی‌کند.

پزشکی جدید در جزئیات دارای چنین ظرایفی است، برای خطراتی که از دور این‌قدر ناچیز به نظر می‌رسند، تلاش می‌کند. تلاش می‌کند تا با حداکثر توان این آمارهای واقعی اما جزئی را اندکی جابه‌جا کند. اگرچه تک‌تک این تغییرات ممکن است بسیار اندک باشند؛ اما کنار هم قرارگرفتن این جزئیات باعث تأثیر شگرف دانش بر بیماری‌ها شده است. مرگ‌ومیر سکته مغزی در دنیا از صد در صدهزار در سال ۱۹۸۰ به کمتر از ۴۰ در صدهزار نفر در سال ۲۰۱۰ رسید که تازه درمان‌های مدرن سکته مغزی وجود نداشت و از آن تاریخ به‌شدت درحال کاهش است.

آنچه در این یادداشت می‌خواهم اشاره کنم، رنگ‌باختن درمان‌های مدرن پزشکی در شعاع خشونت‌های اجتماعی و خیابانی است و اندوهی است که طبیب در برخورد با این خشونت‌ها در خود احساس می‌کند. طبیبی که تمام توش‌وتوان خود را وقف حفظ ذره‌ای از جان و مغز کرده است، وقتی تمام آن را سر بازار دستخوش خشونت -از هرسو- می‌بیند، بیهودگی عمیقی در وجود خود و کار روزانه‌اش احساس می‌کند که به‌سادگی جبران نمی‌شود. از خود می‌پرسد این‌همه دقت و ریزبینی در حفظ کیفیات حیات و محاسبه چادزوسک‌ها چه معنا دارد؟ نه‌تنها رشته مغز و اعصاب بلکه بسیاری از رشته‌هایی که به بیماری‌های پیچیده، صعب‌العلاج با درمان‌هایی با تأثیر احتمالی در آینده می‌پردازند، دستخوش همین احساس حقارت‌آمیز از اولین قربانیان تخاصمات اجتماعی هستند.

دانش جدید پزشکی حاصل صلح و آرامش و سال‌ها تلاش برای به‌دست‌آوردن نتایج علمی بوده است. اعمال این دانش مستلزم شرایط و زیرساخت‌های فیزیکی و فرهنگی‌ای است که جان و کیفیت حیات در آنها محترم شمرده می‌شود. توازن از اصول اساسی در کار طب است. هیچ طبیبی نمی‌تواند فارغ از دغدغه مسائل کلی‌ای که سلامت جامعه را تهدید می‌کنند، سر به کار خود گیرد و مثل سابق تنها به جزئیات بیماری‌ها بپردازد.

جهان خوانی

۱۰ رویداد آینده جهان

تام استندیج، سردبیر مجموعه «جهان پیش‌رو- در سال ۲۰۲۳» در اکونومیست ۱۰ رویداد و روندی را که دنیا در سال میلادی جدید با آن دست‌به‌گریبان است، پیش‌بینی کرده است. او معتقد است در نگاهی کلی می‌توان گفت همه‌گیری سال‌های اخیر به‌معنای پایان دوره ثبات نسبی و اتفاقات و روندهای قابل‌پیش‌بینی در زمینه ژئوپلیتیک و اقتصاد بوده است. به این دلیل باید به غیرقابل پیش‌بینی بودن رویدادها عادت کرد و آن را به‌عنوان یک واقعیت جدید پذیرفت. شفقنا خلاصه‌ای از این موارد را ترجمه کرده است:

توجه جهانی به اوکراین: اولین چیزی که در سال آینده می‌توان درباره آن مطمئن بود، توجه جهانی به درگیری اوکراین است. درواقع برای حل مسائل داخلی کشورها و جوامع مختلف نیز همه نگاه‌ها به اوکراین خواهد بود؛ چراکه در سال ۲۰۲۳ مسائلی مانند قیمت انرژی، تورم، نرخ بهره بانکی، رشد اقتصادی کشورها، کمبود مواد غذایی و بسیاری از موارد دیگر همه‌وهمه با توجه به چگونگی ادامه روند این جنگ تعیین خواهد شد.

رکود اقتصادی: تردیدی نمی‌توان داشت که یک رکود اقتصادی قطعی در راه است؛ به‌ویژه در پی افزایش نرخ بهره بانکی از سوی بانک‌های مرکزی -با هدف کاهش تورم- که باعث خواهد شد اقتصادهای بزرگ درگیر رکود شوند. روندی که می‌توان آن را یکی از تبعات همه‌گیری کرونا در حوزه اقتصاد بین‌المللی در نظر گرفت که با ایجاد التهاب در بازارهای انرژی به دلیل افزایش ناگهانی قیمت‌ها آغاز شده است..

انواع انرژی تجدیدپذیر: در زمینه مسائل اقلیمی و مقابله با تسریع روند تغییرات اقلیمی باید به این موضوع اشاره کرد که در سال آینده، به احتمال زیاد شاهد سالی خوب در این زمینه نخواهیم بود و به دلیل نیازی که کشورهای مختلف برای تأمین منابع انرژی خود دارند، به سمت سوخت‌های فسیلی کثیف روی خواهند آورد.

سقوط چین: گفته می‌شود در حوالی ماه آوریل ۲۰۲۳ جمعیت هند با جمعیتی در حدود ۱.۴۳ میلیارد نفر از چین پیشی خواهد گرفت. در صورت کاهش روند رشد اقتصادی چین، اقتصاد این کشور حداقل از نظر اندازه قادر به سبقت از اقتصاد آمریکا نخواهد شد.

شکاف‌های اجتماعی آمریکا: اگرچه جمهوری‌خواهان در انتخابات میان‌دوره‌ای ۲۰۲۲ بدتر از حد انتظار ظاهر شدند ولی بااین‌حال هنوز و همچنان شکاف‌های اجتماعی و فرهنگی در آمریکا بر سر موارد و موضوعاتی مانند سقط جنین، آزادی اسلحه و سایر مسائل ملتهب برقرار است و به نظر می‌رسد در سال‌ها و انتخابات آتی شاهد افزایش آنها باشیم. موضوع قطعی در این میان این است که ورود رسمی دونالد ترامپ به رقابت‌های انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۴ مثل بنزینی بر آتش این اختلاف‌ها و شکاف‌ها خواهد بود.

درگیری‌های بیشتر: در سال ۲۰۲۳ ماجراهای زیادی را در نقاط ملتهب سراسر جهان باید با دقت انتظار کشید. در حقیقت به نظر می‌رسد تمرکز شدید بر جنگ اوکراین می‌تواند خطر درگیری را در جاهای دیگر نیز افزایش دهد. شاید چین هم به سرش بزند که بهترین زمان ممکن برای حمله به تایوان فرارسیده و هم‌زمان احتمال شعله‌ورشدن و افزایش تنش‌های هند و چین نیز در هیمالیا وجود دارد. البته این پرسش ترسناک که آیا ممکن است ترکیه تلاش کند یکی از جزایر یونان را در دریای اژه تصرف کند؟!

اتحادهای شکننده: تغییر اتحادها و همکاری‌ها در سطح جهانی نیز در سال ۲۰۲۳ محتمل است. درواقع در بحبوحه تغییرات ژئوپلیتیکی این اتفاق می‌تواند برای اتحادها نیز رخ دهد. ناتو که با جنگ اوکراین احیا شده، پذیرای دو عضو جدید خواهد بود. اینکه آیا عربستان سعودی نیز به توافق ابراهیم خواهد پیوست و یک بلوک جدید ظهور خواهد کرد یا نه؟ پرسش مهم دیگری است که پاسخش در سال آینده مشخص خواهد شد. دیگر اتحادهای مهم در این میان یکی اتحاد کواد متشکل از استرالیا، هند، ژاپن و آمریکاست و دیگری هم پیمان امنیتی سه‌جانبه آکوس که با هدف مقابله با ظهور و اوج‌گیری چین بین استرالیا، ایالات متحده و بریتانیا منعقد شده است و البته یکی هم اتحاد هند، اسرائیل، امارات متحده عربی و آمریکا که سرنوشت‌شان در سال آتی می‌تواند خیلی چیزها را روشن کند.

توریسم انتقامی: با اینکه بعد از دوران ممنوعیت کووید نوعی توریسم به نام گردشگری انتقامی رواج یافته ولی هجوم مسافران به تورهای گردشگری انتقام‌جویانه پس از قرنطینه بی‌تردید به رونق تام‌وتمام اقتصادی منجر نخواهد شد و در بهترین شکل شاید تنها و تنها بتواند سطح هزینه‌های تقریبا ۱.۴ تریلیون دلاری سال ۲۰۱۹ را تکرار کند.

یادداشت

ملال، همراه همیشگی

مریم رحمانیان

ملال از کجا با ما بوده؟ چند سال است که با ما زندگی می‌کند؟ از ازل؟ از آنجایی که انسان اولیه پس از برگشتن از شکاری نفس‌گیر، با انگشت آغشته به ملالت روی دیوار نقاشی کشیده؟

ملال شاید شکل عوض کرده باشد، لباس اگزیستانسیال به تن کرده و با آرایشی جدید ظاهر شده باشد؛ اما همان همراه همیشگی است؛ حتی اگر به آن اعتراف نکنیم.

اعتراف درونی به ملال ترسناک است؛ ازآن‌رو که در انتها به این می‌رسد. هر کاری در زندگی کرده‌ایم برای فرار از ملال بوده. ما خودمان محصول ملول‌بودن دو انسان دیگریم. ما هم عاشق می‌شویم، ازدواج می‌کنیم و نسل‌مان را ادامه می‌دهیم تا از ملال بگریزیم که نمی‌شود. صورت که برمی‌گردانیم، مماس با خود می‌بینیمش. چیزی شبیه به مرگ یا حتی شاید خود مرگ است. این مایع سیال مسکوت دور تن آدم می‌پیچد، عشقه‌وار بالا می‌رود و دست می‌اندازد به گلو تا اگر نشانی از گریختن ببیند، آرام خفه‌ات کند.

ترسناک این است؛ هرچه از ملال فرار می‌کنی، او با شدت بیشتری دنبالت می‌کند. او سال‌هاست که دیگر مختص طبقه اشراف نیست، لازم نیست پول کافی داشته باشی تا فرصت ملول‌شدن پیدا کنی. او تو را همه‌جا همراهی می‌کند. مثل یک استاکر حرفه‌ای در فیلمی ترسناک: در سفر، در بطن ماجرایی عاشقانه، در اوج موفقیت.

آنجا که به دنبال معنا می‌گردی با پوزخندی گوشه اتاق ایستاده و تلاش مذبوحانه‌ات را در سکوت تماشا می‌کند.

ما چنگ می‌زنیم به داروهای ضد ملال. داروهای لحظه‌ای، بدون اثری بلندمدت. چنگ می‌زنیم به قانون جذب، راه‌های پولدارشدن، اخبار سلبریتی‌های دوزاری، تیترهای درشت روزنامه‌ها درباره جنگ‌های بی‌پایان. متوسل می‌شویم به خرید، تلاش برای قدرت، سفر یا حتی هجرت؛ اما درنهایت همه چیز می‌رسد به هم‌آغوشی ابدی ما با ملال. ما بردگان دائم ملالیم، قربانیان «بودن». آن‌قدر که حتی با مرگ هم از ملال رها نمی‌شویم.

اما در مواجهه با ملال همیشه اسم امید مطرح می‌شود. همیشه در بدترین روزهای زندگی از اطرافیان درباره فواید ورزش و سفر و گوش‌دادن به آهنگ‌های شاد شنیده‌ایم. از اینکه باید هرچه زودتر اندوه و ملال را کنار گذاشت و به مثبت‌نگری چنگ زد. امید با خوش‌بینی متفاوت است. خوش‌بینی از مبتذل‌ترین احساسات آدمی است، طوری است که به آسانی نمی‌شود آن را از یک بیماری روانی تمییز داد. خوشیِ این‌چنینی، شکلی از یک انکار روان‌شناختی است.

شاید بهترین تعریف از امید را «هاول» نوشته باشد. او که پس از سقوط نظام کمونیستی به‌عنوان رئیس‌جمهوری چکسلواکی انتخاب شده بود، یادداشت مشهوری دارد که معنا و هدف دیگری از امید ارائه می‌دهد: «امید همان خوش‌بینی نیست. امید باور به این نیست که همه‌چیز خوب پیش خواهد رفت بلکه این اطمینان است که چیزی معنادار رخ خواهد داد، صرف‌نظر از اینکه نتیجه چه باشد. این شکل از امید، بیش از هرچیز، به ما قدرت می‌دهد تا زندگی کنیم و به‌طور مداوم چیزهای جدید را امتحان کنیم، حتی در شرایطی که همه‌چیز ملال‌انگیز، فرسوده‌کننده و خالی از امید به نظر می‌رسد».

با دشمنی مانند ملال راهی جز مصالحه نیست. شاید باید لحظه‌ای دست‌وپا زدن و گریختن را رها کرد و از غرق‌شدن در شنزار لذت برد. باید به این درک رسید که ملال و امید در تضاد نیستند؛ بلکه ملال آن روی صادق‌تر سکه امید است. امید واهی باعث ترس و رکود است؛ اما در بطن ملال پویایی است. و شاید همه سرگرمی‌های جالب تنها گمراه‌کننده‌ای هستند که ما را از مواجهه با عامل پویایی دور کنند، از ملال؛ همراه همیشگی.

سبزخوانی

ادامه اعتراضات به آبگیری سد چم‌شیر

این روزها فعالان محیط‌زیستی به آبگیری سد چم‌شیر اعتراضات متعددی داشته‌اند، هرچند به نظر می‌رسد قرار نیست سخنانشان شنیده شود و بار دیگر اتفاقی مانند سد گتوند رخ دهد. حسین آخانی در متنی کوتاه نوشته است: «زهره را اعدام نکنید» و ادامه داده است: «زهره» رودی است با ۴۷۵ کیلومتر طول که از استان‌های فارس، کهگیلویه‌وبویراحمد و خوزستان می‌گذرد. او ادامه داده است: «این دختر زیبا که متولد جنگل‌های بلوط زاگرس است با لباس سفید گچسارانی رشته اتصال اقوامی است که در جنوب زاگرس هزاران سال است که زندگی می‌کند. او بعد از عبور از دره‌های تنگ و زیبا با آخرین بوسه‌ای که به مردم خونگرم خوزستان می‌دهد، به خلیج فارس می‌رود تا شاهد رقص دلفین‌ها باشد.

زهره چه نام قشنگی برای این دختر بانمک زاگرس گذاشته‌اند. اما او را به‌زودی اعدام می‌کنند. حکم اعدامش را مدت‌هاست که صادر کرده‌اند. در آخرین دیداری که با زهره داشتم، به من التماس می‌کرد تا برای لغو حکم اعدامش تلاش کنم. می‌دانم که شانس زیادی ندارم. اما امیدم به شماست که مرا یاری کنید که حق زندگی را از این دختر زیبای زاگرس نگیرند. می‌دانم هنوز هستند کسانی که ایران را دوست دارند و اجازه نمی‌دهند این دختر قشنگ و بانمک ایران برای همیشه با آبگیری سد چم‌شیر از جغرافیای ایران پاک شود» و در پایان التماس کرده است: «زهره را اعدام نکنید».

همچنین محمد درویش در گفت‌وگو با رکنا به مسائلی که آبگیری این سد به وجود می‌آورد و در تحقیقات و همچنین نامه ۱۰ استاد و گزارش زمین‌شناسی وجود داشته، اشاره کرد و گفت: «الان برخی می‌گویند که چند هزار میلیارد تومان برای سد چم‌شیر اختصاص یافته و می‌خواهند با احداث این سد چندده هزار میلیارد تومان خسارت دیگر نیز بر کشور تحمیل کنند. بله این سرمایه ملی بوده که از بین بردیم اما می‌تواند این سد تبدیل به یک موزه و آیینه عبرت ملی برای افرادی باشد که تفکر سازه‌ای دارند اما نباید اجازه دهیم که این سد آبگیری شود و امیدواریم مانند دفعه قبل و تجربه تلخ سد گتوند اجازه آبگیری به این سد ندهند».